

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS. :: ARTS Y LLETRAS ::

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Ronda de l' Univeritat, 96. BARCELONA

UNA BERRUGA

De las quatre provincies germanas ara 'n tenim una; potser la més airosa, a qui la desgracia l' hi ha donat ¿may dirian qué?

—¡Una berruga!

Una berruga vritat que es poca cosa, sobre tot quan un la te a las mans ó a altre lloch que no enlletgeix a la persona. Pero si un granot d' aquesta mena se posa a la barba ó a l' orella ja son figas d' altre paner, y si per desgracia te l' atreviment de posarsens al bell mitj de la cara, en la mateixa punta del nas, com desafiant a tothom que 'ns passi per devant, llavoras si que n' hi ha per tirar lo barret al foch.

En aquesta situació se troba la provincia de Girona, sino que a n' ella, en comptes d' una berruga, l' hi ha eixit una cosa diferenta; un Moradillo, com si diguessim un morat petit, un blau en catalá. Aquesta cosa no es un mal nou; lo nom sí que ho es. Te molta semblansa a una berruga, pero molesta; no te res de inofensiva, com alló altre.

Lo fill gran de Girona, qu' es un jove robust, guapo, ben plantat, que vesteix l' airosa barretina y calsa la lleugera, cómoda y democrática espartdenya; en una paraula, l' Ampurdá, ja l' coneixen tots vostés, está que trina de veure en la cara riallera de sa mare una plaga que, ja es eert que no es cap deshonra, pero molesta y fa lleig.

Y comprench que l' Ampurdá s' ho miri ab tan mals ulls y envihi a n' en Sunyer y Capdevila a Barcelona en busca d' un engüent de contra-cas ó una especie de mantega de paper. ¿Qué farien vostés si 's trobaven en lo seu cas?

Mirin si l' senyor Moradillo deu tenir semblansa a una berruga, que tot just fa quatre dias que está al cap de la provincia y ja s' ha captat las simpat... (¡ay!) las antipatias de la inmensa majoria de sos habitants. Quasi no hi ha ampurdanes que no l' hi haje tret un renom ó altre, pero per ara cap ha sigut tan ben trobat com lo de *senyor gobernador INTERI*.

Jo no os diré més sino que fins las donas, quan lo veuen, plenas d' estranyesa, diuen: —¡Ay, ay! ¿aquest home es lo gobernador? ¡Sí qu' es lleig!

Es molt lleig, molt lleig. Un dia l' hi passa

per la barretina destituir un ajuntament y ¡plaf! comunicació al canto y fóra. Y no 's creguin, es treballador com un dimoni; ell mateix escriu los oficis y s' ho fa tot. No necessita secretari, no, y aixó que de escriure en sab tant com de governar. Diuen si es per solicitar del govern de Madrit que l' hi donga lo sou de gobernador y l' de secretari. ¡Qui sab quantas vegadas deu haber malehit lo sant matrimoni! Potser tot aixó l' hi fan fer los debers de pare. Diuen que te tanta canalla...

Es molt sensible tenir de ser gobernador y no saberne ser. Figúrintse que pujessen los meus y 'm coloquessen a la provincia de Girona ab lo mateix carrech que l' senyor Moradillo. (Aixó es una suposició, puig jo no aspiro a ser may dels de l' olla.) Tinch la seguretat de que ho faria be, porque lo que voldria la provincia fora lo que voldria jo. Pero si en comptes de ser lliberal com los gironins y especialment com los ampurdanesos fos més madur que una figa secallona, per l' estil del senyor Moradillo ¿qué faria? no ho sé ni vull pensarho, pero es probable que destituiria ajuntaments a discreció, com sino tingués altra feyna. Més aixís y tot no crech que arribés al extrem de no sapiguer diferenciar entre 'ls municipis compostos de lliberals avansats y 'ls compostos de partidaris d' en Cánovas ó de l' orellut del *as d'oros*.

Lo senyor Moradillo te l' sabre continuament aixecat y tot sovint lo deixa caure topi a qui topi. Aquesta conducta será molt cómoda per fer veure al govern de Madrit que no para un moment, pero quan s' arriba al extrem de renyir per tal motiu ab los mateixos amichs dels que avuy son de l' olla, aviat s' acaba de treballar tant. Fins *La Lucha*, periódich sagastí de la immortal ciutat, no vol tenir tractes ab lo senyor Moradillo.

Un maliciós deya que com lo gobernador *interi* de Girona ha sigut de tants partits y está un xich faltat de memoria, devegadas no 's recorda quins son los que l' han colocat al lloch que avuy ocupa, porque ¡ho habia solicitat tantas vegadas y en tantas situacions!... D' aquí, suposa l' subjecte aludit, que parteixen las equivocacions ab lo destituir ajuntaments tan trempats com lo de Figueras.

Aixó ja podria ser. ¡Quan un home te tants mals de cap!...

E. K.

TORTAMOLLA

QUINT DE PARAULAS

. A . A .
A . A . A
. A . A .
A . A . A
. A . A .

Sustituir los punts ab lletres que llegidas vertical y horizontalment, diguin: La primera ratlla lo que tots tenim; la segona una provincia de Espanya; la tercera lo que hi ha en molts ferro-carrils; la quarta la persona que te molts diners y no 'n gasta; y la quinta lo que hi ha en tots los palaus.

PERANOFRE PETIT

GEROGLIFICH

:: M
: I :
Janer Vols

UN GIRONI

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA : Ta-pe-te

CREU DE PARAULAS. — Pa. El. Perico. Áligas. Ca. Os.

ENDEVINALLA : Somni

CORRESPONDENCIA

Zerep. Molt be. Gallinaire de Vilanova. Poch correcte. Barberet de Reus. Las xaradas y 's epigramas be. La poesia avuy no te actualitat. No obstant, crech no tardará en tenirne. Benet Pajell y Lluherna. Molt be l' salt del caball. I. Lleonart y T. Quedan acceptats los enigmas. Procuri no ferlos llarchs. F. C. Una mica arregladet se n' aprofiarà bastant. A. Farigola. L' idea es bona, pero la poesia resulta un xich desigual y poch correcte. Ab tot, consti que no 'ns molesta ni molt menos tot lo que vesté tinga gust d' enviarnos. Acsoib. Corretidas insertarem las xaradas y l' primer geroqlifich. S. Martí. Insartarem una xarada y l' geroqlifich. Lo sonet es una defectuosa traducció. Danton. Mil gracias per las noticias. Se 'ns ha extraviat la seva poesia: ehvhi un' altra copia y arreglada, l' hi publicarem. Ll. Pujol y Vilanova. Prengui paciencia que n' hem de contentar a molts. De lo que envia aquesta setmana aprofitarem un trenca-caps. La poesia es massa descarnada.

Se recordan

del vicari de TORROELLA DE MONTGRÍ, y de tot alló que 'ls deyam en lo número passat? Donchs ha mogut tal polvoreda entre la gent de missa y olla de dit poble, que sols LA TRAMONTANA es capás de poder aixecar tal núvol de pols.

Es lo cas que l' predicador que desde la trona

debia estar encarregat d'alabar á sant Joseph, qual novena feya, en un sermó d'aquestos últims dias comensá á desfogarse sobre llibres y diaris y novelas, ab uns termes tan expressius, que s'hi podian llogar cadiras.

Pero á lo millor pega un cop de puny de carreter sobre la barana de la trona, y ab veu solemne com un ciri pasqual y forta com un puro de quarto, diu:

—«Ara vé la bona.» (Ole). «No vos vull pas parlar dels molts periódichs que correu dolents, sino de LA TRAMONTANA; no de la tramontana que surt de Fransa, sino d'aquell periódich que s'hi diu LA TRAMONTANA, que surt de Barcelona, y que per medi del corresponsal d'aquí s'ha atrevit á dir mal del vicari: y proba lo poch honor que te dit corresponsal, qu'es un descredit pe'ls católichs de Torroella...» (y ab aixó cop de puny que te crió á la trona), «que queda desde aquet moment excomunicat, com igualment tots aquells que llegeixin LA TRAMONTANA.»

Aquet sermó y excomunionis preocupá tant los ánimos de tothom, que al sortir de la funció quedaren en un santiamen venudas totes las TRAMONTANAS, y sort que n'hi haguessen hagut, tenintse que aumentar novament l'envío per satisfacer la demanadissa d'exemplars.

Lo nostre corresponsal va esser visitat per infinitat de personas de lo més il·lustrat de la població, que s'interessavan per ell, aixís com també se n'endugué los odis de tota la rabiosa gent fanática de la vila, que fins se diu si'l buscavan per ferli alguna carícia *non sancta*.

Per la nostra part, doném las més expressivas gracias á mossen Pau y al fogós predicador, quedantoshi agrahidíssims per la propaganda que del nostre periódich han fet en la il·lustrada població de Torroella de Montgrí.

Aixó d'exércits y civilisació me fa l'efecte de una bromada que ns ha volgut jugar lo tal senyor Serrate.

¡Deu esser molt de broma aquest senyor!

18.282,939 pessetas 33 céntims

En la catedral de Girona se fan alocucions per tornar prompte á las matas.

Lo predicador, reverent pare Matas, may se n'ha mogut.

Tots los partits polítichs s'agitan ab motiu de las próximas eleccions.

Per cada plassa se presenta un aixam de pretendents.

¡Tot y tots ho fan per la patria!

A Nova York s'ofereixen 10.000 duros á la dona més hermosa dels Estats-Units que permeti ser exhibida en lo Museo de Josepag.

Si s'admetés l'home més guapo d'Espanya, podria guanyar lo premi en Castèlar.

Los pares jesuitas van á construir una nova iglesia en Manresa.

Aixó es: moltas iglesias;... molta infantería, molta caballería, molta artillería....

Aixó es lo que fa falta.

18.282,939 pessetas 33 céntims

Diuhem que l'actual Ajuntament de Barcelona publicarà las malifetas y las trampas dels altres municipis...

No ho creyém. La política y la administració dels polítichs, sempre ha sigut alló de: «Si m'embrutas, t'emascaro.»

Puigcerçós, petit poblet honrat y treballador de la provincia de Lleyda, s'enfonza.

Ho sento.

Preferiria que s'enfonzessin certas casas y certas cosas que jo sé.

A Madrid continúan tirant petardos, y no falta qui assegura que d'aixó n'enen la culpa los lliberals.

Vaja, que Madrid sempre ha sigut y será la terra dels petardistas.

Ara s'hi diu que está á punt de resoldres alló del enllás dels ferro carrils de Barcelona, que tant ha donat que dir, á favor dels interessos generals de la població.

¿Y per anar á parar á n'aqueix final varem moure tanta fassessia? — podrán exclamar los Fontrodona y comparsa.

En lo partit de Berga ha sigut llensat per los caciques del poble un mestre d'escola d'ideas avansadas.

Lo sigle XIX te fama d'il·lustrat y lliberal.

18.282,939 pessetas 33 céntims

En lo manicomi «Nueva-Belen» hi havia un sacerdot boig, que tenia la manía de que s'trobava en estat *interessant*, creyent que quan *desocupés* donaria á llum una munió d'escarabats.

Un dia n'hi tiraren uns quants pe'l lit, y ell, creyentse que ja l'hi havia arribat l'hora, exclamá tot joyós y alegroy:

—¡Miréusels, miréusels, los meus fillets! ¡qué monos! y tots negres... negres com lo seu pare! Histórich.

Demá diumenje hi ha eleccions de Comité Democrátich federalista... dels que sembla que ho son de debó.

Dihem aixó, perquè ara també hi ha federales... ¡qué ho fan veure! com diria n' Pitarra. Res, en aqueix món tot se falsifica.

La forsa dels ayguats está inundant varias poblacions d'Andalusía.

En cambi está aixuta la caixa pera socorre las víctimas de las calamitats públicas.

Han sigut denunciats alguns periódichs en varias localitats...

¡Pobrets! gent confiada. Creyan que hi havia llibertat de imprenta...

L'Ajuntament de Barcelona tracta d'il·luminar la Rambla y demás grans vías de la capital per medi de la llum eléctrica.

Es una millora tan important, que donará fama al Ajuntament que la estableixi.

Llum!

Molta llum!

Y sobre tot llum eléctrica!

Dos polissons impedeixen l'entrada á las donas en la catedral de Lleyda los vespres que predica'l pare Gassó, de la companyia de Jesus.

Ja no saben qué fer pera cridar l'atenció?

18.282,939 pessetas 33 céntims

A Banyolas, predicant un tal pare Bech, va dir qu'excomunicava á tots los que anessen á veure representar *La Passió*.

Los comediantes tingueren la candidés de ferne cas, y l'hi escrigueren una carta demanantli que retirés las excomunionis.

¡Homps de Deu! ¿que no saben que aixó fa més propaganda que cap ninot posat en cartellons plens de mangre?

Lo pare Bech los va respondre xiulant com se mereixian, dihentoshi que si per las sevas excomunionis tenian que morir de gana, ell fora'l primer en obrirlos una suscripció.

Y pide más si más quieres.

Pero es lo cas que va succehir com succehir sempre que hi ha excomunionis per entremitj, que, fent aquestas gran propaganda, lo teatre va veures molt més concurrut del que podia esperarse, y 'ls artistas tenen cada lleny qu'es un gust.

A pesar d'hahersen anat molt del seu apellido lo pare Bech.

La xifra de

18.282,939 pessetas 33 céntims

es la del DÉFICIT de la corporació municipal barcelonina, al moment de ser enviats á passeig los Fontrodona y companyia.

COSAS DE BARCELONA

Ja ho haurán sentit á dir. Ab una mica més nos quedém sense custodia de la Catedral. ¡Oh! sense custodia; potser sense Catedral y tot. Qui pot dir l'intent que duyan los murriots que sota l'empostissat del altar de sant Joseph que hi ha en los claustres de la nostra basílica, com nos clava pe'ls nassos sempre que te ocasió lo diari d'en Brusi, hahian amagat un manyoch de claus, que s'va veure, un cop las descubriren, que casualment obriren, un per un, tots los panys d'aquell edifici?...

¡Atrevirse á semblant profanació!... Sembla imposible; s'ha perdut per complert lo temor de Deu y cada dia s'cobra més aició á apoderarse de lo del próxim. Está clar, com que l'ofici dona y es exemp de perills, y ni per un rellans may pot pòsarse al cap-de-vall de la noticia que s'dona d'un robo efectuat, *el perillan fué habido*.

En part ja s'heu com dimontri s'arregla; los polissons y municipals son gent que pensa com tothom que te dos dits de front, y pensant pensant, deuen dirse com nos dihém nosaltres al fernos cárrech de las mil y una irregularitats que s'cometan á Madrid pe'ls d'allí y per los de idem que van á provincias ab carácter oficial: «Deu esser permés aixó d'obrar irregularment; á ningú no agafan, ni cap jutje no s'amohina en esbrinar lo que en aquestos hi ha de cert.» — En honor de la veritat aquest últim treball es inútil y per lo tant se'l poden ben estalviar. — Lo que hi na es que certs quartos que al perdels lo Tresor espanyol algú 'ls troba y no 'ls hi torna ni 'ls fa posar en lo diari, sino que tot tranquil y conformat se 'ls queda y 'ls hi diu: «per tot te deixo.»

Si, sí; lo veure que las distraccions, las transferencias ó las irregularitats (que tots aquestos noms y altres que 'ns callém) segons qui maneja las cireras, se donan parlant fi y ben educat á lo que 'ns prohibeix lo sisé manament, que sent idénticas las causas, los efectes, com

blica s'está conquistant un nom brillantíssim entre 'ls més reputats artistas d'allí.

Ja ho veuhem; LA TRAMONTANA comensa á tirar la casa per la finestra, com se sol dir.

En la Academia de dret l'altre dia'l senyor Serrate feu un discurs de duas horas pera parlar de la «Organisació dels exércits y sa influencia en la civilisació dels pobles.»

es natural, ho sigan també, y cap importancia no's dongui valdament s'intenti robar las joyas que hi ha en la Catedral. Antigament aixó hauria fet quedar de pedra als nostres avis, pero avuy no tenim necessitat de cap antiespasmódich pera curarnos dels sustos; tot ho rebém á la bona de Deu y cap efecte no'ns fa ni en que'ns diguin que las joyas que la pietat y la devoció dels devots de la Mare de Deu de Montserrat ha anat depositant en son temple, ara s' vendrán á qui 'n donga més, tot pera fer ab lo producte que se 'n tregui una corona per la Verge. No'ns causa cap estranyesa aixó, y no obstant á primer cop de vista sembla y qualsevol diria que s' tracta de cometre una irregularitat diferenta de las altres y ab més sans facon, tota vegada que previament se 'n dona avis. Perque vejám: si un dona ab tota la bona intenció que s' necessita per ferho, un anell, unas arracadas, un brasalet, y ara se l' hi venen la joya regalada sense demanarnhi parer, ¿no te dret á reclamació? no fan que perdi la fe que tenia?... Y si es mort lo donador, ¿cóm s' arregla? ni en que volgués pot convenirhi, perque ja es sapigut que home mort no parla. Ab franquesa, tot aixó y molt més s' hi veu, y no obstant estém ja tant curtits que no'ns fa mella; fins ho trobém natural y no s' aixeca cap protesta.

Ja te rahó lo senyor bisbe, que diu qu' estém perduts. Pobre sant varó, tant que s' hi escarrassa y no l' hi val; ca ha de valerhi, si ja ha perdut la esperansa de salvarnos y diu qu' está á punt de desistirne...

¿Qué tribulacione? Jozeito de mi arma!... Jo ho sento molt, pero no puch plorar; y si sapigués que habia de escoltarme lo citat senyor bisbe, l' hi demanaria que 'm fes l' obsequi de dirme si ho troba conforme lo de vendres las joyas de la Nostra Moreneta.

Si digués que no, esperaríam á veure si, com sempre, no serian habidos, y ningú los hi diria res. A resoldres per la afirmació, com á bons escolans d' amen, diríam lliis y plá, com va fer dir en Pitarra al Garbat de La Esquella:

—¡Ah, aixis callo!

Rosendo ARÚS y ARDERIU

DEJUNIS

LA QUARESMA ETERNA

Molta gent, mercé á sa estrella, fan quaresma molt temps ha y 'ls habém vist dejuná bon xich avans d' entrá en ella.

L' empleat que temps servia á las filas del Estat y sens empleo ha quedat, únich sou que 'l mantenia, y 'l pobre corre la tuna tot buscant colocació, aquell si, pobre minyó, qu' es sens dupte qui dejuna.

Lo bon jan que treballava tot lo dia, donant pá á n' als fills qu' ha de criá y are veu que se l' hi acaba la feyna y no 'n tindrà una perque escasas totas van; la miseria 'l va empytant y aquell pobre es qui dejuna.

Molts dels vells que los carrés netejavan ab l' escombra y ara ni se 'ls veu en sombra y qui sab si 'ls veurém més, que ben segur cap esmorsa perque res poden guanyar, aquells tenen de passar dejunant, si 'us plau per forsa.

Tots los mestres que 'l Estat los hi deu tantas mesadas, qu' ells mateixos mil vegadas ab justícia han reclamat; qu' han de passar menjant cols, pa ressech y bacallá, ells si qu' han de dejuná tant si vols com si no vols.

Tots aquets, mercé á sa estrella, fan quaresma molt temps ha, y han tingut que dejuná bon xich avans d' entrá en ella.

MIQUEL SERVOLÉ

VERITATS DOLSAS Y AMARGAS

- L' inteligencia produheix; l' influencia protejeix y 'l diner consum.
- Lo diner es lo signe gráfich de la deshonra social.
- L' avaro es com una caixa d' ahorros, ahont s' imposa mes del que 's treu.
- Los plets son berrugas de la societat, ocupació dels curials y la pobresa dels clients.

J. DE M.

Lo papa Lleó XIII diuhen que ha donat á entendre á varios bisbes que 'l clero no deuria pendre cartas en agitaciones políticas, y anyadeixen que fins ha censurat la conducta y actitud d' alguns caps mitrats que s' cuidavan més de cosas del cos que de l' ánima.

Aixó estaria molt posat en rahó; pero... eres papa y no te creo.

Una senyora ha visitat al papa Lleó XIII, pera dirli que 'ell y son germá lo cardenal Pecci, debian ser assassinats.

D' aquí uns quants anys aquesta dona será santa.

Los assessins, si tinguessin de canonisarla, l' anomenariam: «Santa Llenguallarga, ni verge ni mártir».

En l' exercit de Portugal toca un general per cada xexanta soldats.

A mí m' agradaria més un exercit en lo qual tothom fos general.

Lo marqués Belot, caballer d' Isabel la Católica y comendador del Sant Sepulcre, ha sigut condemnat á presiri per lladre.

Aixó va ser acordat lo dimars d' aquesta semana per 'l tribunal de policia correccional de Paris.

Lo dia 2 de setembre de 1881 tindrà lloch en Zurich un Congrès Socialista Universal.

Un dominico parisien, tornat á la vida civil per los decrets del govern republicá, ha sigut condemnat á tres mesos de presó, per...

—¿Per quin motiu pot haber sigut condemnat un frare?

—¿Per indecent?

—Endevinat.

RUSSIA

seguix intranquila y agitada, á conseqüencia de la forinadable conspiració nihilista.

La situació de Sant Petersburg inspira serias alarmas, que han crescut ara ab ocasió del descubrimet de una segona mina subterranea en dita capital é immediata á la del carrer Sadowata.

Las personas sensatas de Sant Petersburg están altamente escandalizadas de la manera bárbara é inhumana que s' atormenta á n' en Russakoff. Per medi de grans descargas de pilas eléctricas procuran ferli perdre la serenitat, á fi de que declari tots los seus cómplices.

A los altres presumptos reos los hi donan grans dosis de belladona barrejada ab los alimets á fi de atontarlos y ferlos declarar.

Ha aparegut una nova proclama nihilista en la capital, que conté terribles amenassas de mort contra lo Czar, pera lo cas de que firmi la sentencia de mort contra Sofia Petrouski, cómplice de Hartman, lo autor de la mina que debía haber fet volar lo tren en que viatjava Alexandro II.

En un decret imperial publicat lo dia 27 en Sant Petersburg, se nombra al gran duch Uladiri regent del imperi en lo cas de morir lo Czar y durant la menor edat de son fill lo príncep hereu.

«Home previngut val per dos,» deu pensar Alexandro III.

Los nihilistas han volat lo gasómetro de San Petersburg. ¡Mosca!...

Desde 1870 á 1877 los deportats á Siberia han sigut: 63,442; y fa esgarriar los tormentos que aqueixos infelissos han sofert.

La desmoralisació administrativa está en Russia que fa la pols als transferidors y als irregularisadors d' Espanya.

EPÍGRAMA

—¿Está bó, senyor Saldoni? ¿cóm l' hi prova 'l matrimoni? —L' hi diré, senyor Pulver; per 'xó tinch de treballar, pero des que 'm vaig cassar que menjo més que solter.

BARBERET DE REUS

CANTARELLAS

Me fas tantas posturetas y tot lo dia monadas, que t' daria de content... tres ó quatre plantofadas.

Quan me fas l' ullet, nineta, y postura ab lo bras y m' obras tant la boqueta... ¡Ma noy, quina fila fas!

T' acostas tú sempre ab mi y aquet vici m' amohina, perque resulta al final que tot m' omplas de farina.

Dius que 's granisats t' agradan, y 'l champany y 'l marrasqui, y t' agrada aná al café... ¡ves! també m' agrada á mi.

A. SOLER V.

XARADA

Quant la prima dos de casa me total ans de sortir, cada dia l' hi haig de dir, puig que ja de mida passa, que may tindrà bon partit mentres dongui ab la mania d' estar menjant tot lo dia segona ab tres invertit.

FORTAMOLLA

QUINT DE PARAULAS

. A . A .
. A . A . A
. A . A .
. A . A . A
. A . A .

Sustituir los punts ab lletas que llegidas vertical y horizontalment, diguin: La primera ratlla lo que tots tenim; la segona una provincia de Espanya; la tercera lo que hi ha en molts ferro-carrils; la quarta la persona que te molts diners y no 'n gasta; y la quinta lo que hi ha en tots los palaus.

PERANOFRE PETIT

GEROGLIFICH

:: M
: I :
Janer Vols

UN GIRONI

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA : Ta-pe-te

CREU DE PARAULAS. — Pa. El. Perico. Áligas. Ca. Os.

ENDEVINALLA : Somni

CORRESPONDENCIA

Zerep. Molt be. Gallinaire de Vilanova. Poch correcte. Barberet de Reus. Las xaradas y 'ls epigramas be. La poesia avuy no te actualitat. No obstant, crech no tardará en tenirne. Benet Pajell y Lluherna. Molt be l' salt del caball. I. Leonart y T. Quedan acceptats los enigmas. Procuri no ferlos llarchs. F. C. Una mica arregladet se n' aprofitará bastant. A. Farigola. L' idea es bona, pero la poesia resulta un xich desigual y poch correcte. Ab tot, consti que no'ns molesta ni molt menos tot lo que vosté tinga gust d' enviarnos. Acsoib. Corretjidas insertarem las xaradas y 'l primer geroqlifich. S. Martí. Insartarem una xarada y 'l geroqlifich. Lo sonet es una defectuosa traducció. Danton. Mil gracias per las noticias. Se 'ns ha extraviat la seva poesia: envihi un' altra copia y arreglada, l' hi publicarem. Ll. Pujol y Vilanova. Prengui paciència que n' hem de contentar á molts. De lo que envia aquesta semana aprofitarem un trenca-caps. La poesia es massa descarnada.

LA TRAMONTANA

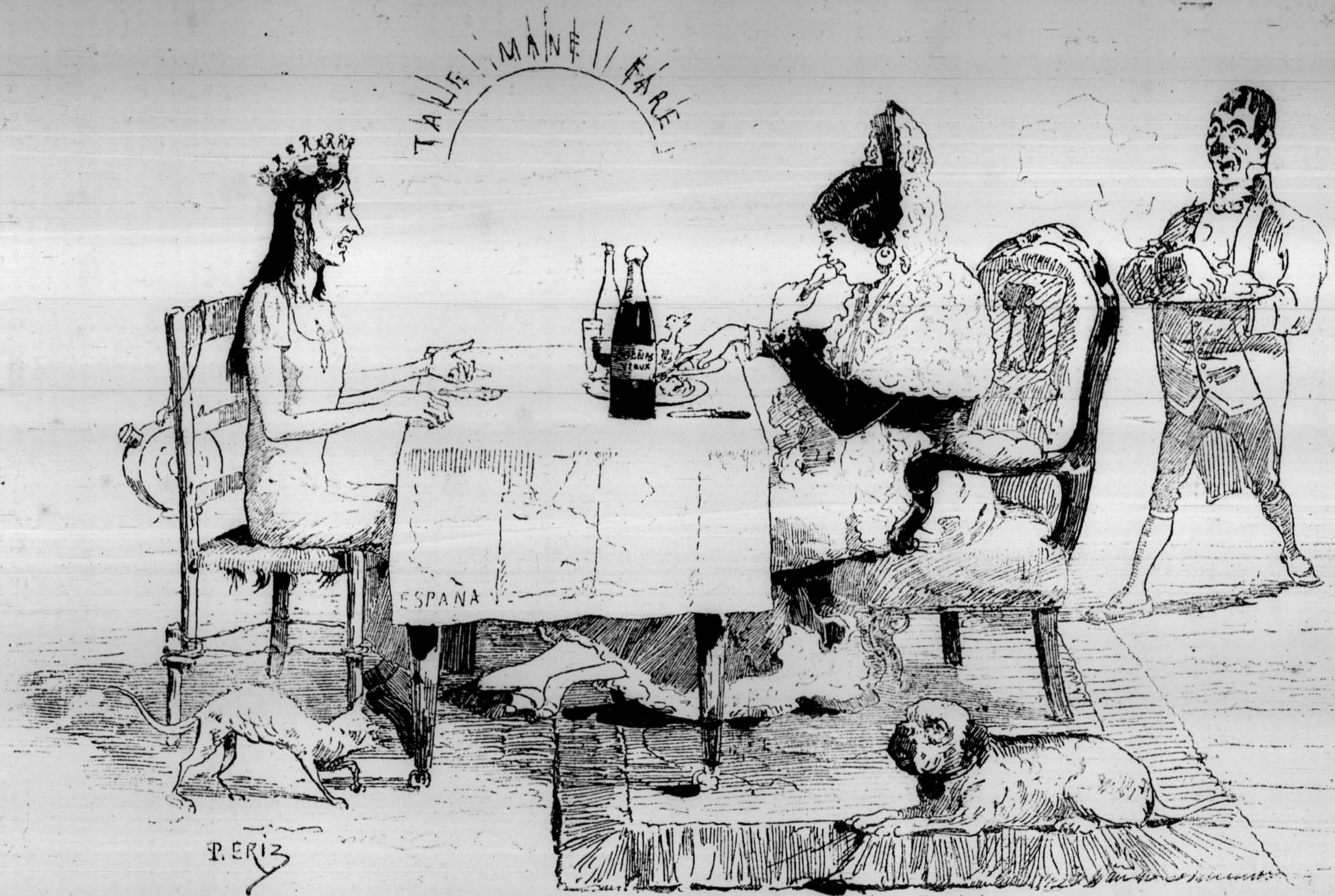
Se publica cada dissapte, y dona números extraordinaris sempre que ho demanan las circunstancias. Lo número suelto DOS CUARTOS y cada 25 exemplars UNA PESSETA.

Vuyt rals trimestre portat á domicili, en Barcelona y resto de Espanya. Setze rals en los paissos adherits á la Unió Postal.

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA, de E. Ullastres 96, Ronda de la Universitat, 96

« PIDE MAS QUE UN CATALAN »

Paraulas d' un Empleat en temps qu' anava ben fart

— ¡Quina barra! Per tu los millors talls; per mí las arengadas!... Aviat ni tindré per mudarme la camisa... M' has pres la Seca... Voŕs treurem la Escola d' Inginyers Industrials... la d' Arquitectes.....

— ¿Y á mí qué me cuenta usted?